

Sygn. akt VII K 717/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Wereda

w obecności prokuratora: Katarzyny Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2016 r. w S.

sprawy: **P. N.**

syna K. i H. z domu S.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 października 2015 roku na terenie ogródków działkowych przy u. P. w S. woj. (...) dokonał umyślnego uszkodzenia ciała S. Z. poprzez uderzenie jej pięścią w twarz, w wyniku czego pokrzywdzona doznała złamania przedniej ściany zatoki szczękowej prawej oraz dolnej ściany oczodołu prawego, obrzęku powiek i krwiaka okularowego oka prawego, oraz wylewu pod spojówkowego oka prawego, które to obrażenia ciała należą do kategorii średnich i powodują naruszenie czynności narządu ciała na okres przekraczający siedem dni

tj. o czyn z art. 157 § 1 kk

ORZEKA

Oskarżonego P. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 157 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 157 § 1 kk wymierza mu karę 8/ ośmiu/ miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego P. N. na rzecz S. Z. nawiązkę w kwocie 3500/ trzy tysiące pięćset/ złotych.

Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 180/ sto osiemdziesiąt/ złotych tytułem opłaty oraz 145/ sto czterdzieści pięć/ złotych tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt VII K 717/15

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 31 października 2015 roku na terenie ogródków działkowych przy ul. (...) w S. P. N. dokonał umyślnego uszkodzenia ciała S. Z. poprzez uderzenie jej pięścią w twarz, w wyniku czego pokrzywdzona doznała złamania przedniej ściany zatoki szczękowej prawej oraz dolnej ściany oczodołu prawego, obrzęku powiek i krwiaka okularowego oka prawego, oraz wylewu pod spojówkowego oka prawego, które to obrażenia ciała należą do kategorii

średnich i powodują naruszenie czynności narządu ciała na okres przekraczający siedem dni .Czyn jego wyczerpuje znamiona art. 157 § 1 kk.

Ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o : wyjaśnienia oskarżonego P. N. złożone na rozprawie / k 21/, protokół przyjęcia ustanęgo zawiadomienia o przestępstwie od S. Z. /k 1-4/, dokumentacja medyczna dot. pokrzywdzonej /k 5-8/, dane o osobie /k 27/, opinia sądowo- lekarska biegłego M. R. /k 25/, dane o karalności /k 28-29/.

P. N. na rozprawie przyznał się do zarzutu , wyjaśnił ,że w dniu 31.10. 2015 roku doszło do kłótni pomiędzy nim a mężem S. Z. . Ona podeszła do nich a on ją uderzył. W konsekwencji złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu za czyn z art. 157 § 1 kk kary 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczenie nawiązki na rzecz pokrzywdzonej w kwocie 3500 złotych.

S. Z. w zawiadomieniu o przestępstwie wskazała ,że w dniu 31. 10. 2015 roku w godzinach wieczornych doszło do scysji pomiędzy oskarżonym , jego konkubiną a jej mężem. P. N. miał bowiem pretensje, że jej mąż domaga się od niego zwrotu pożyczonych pieniędzy. W pewnym momencie P. N. podszedł do niej i uderzył ją z pięści w twarz. Natychmiast powiadomiła o zdarzeniu policję i pojechała ze swym mężem na Oddział Ratunkowy Szpitala Wojewódzkiego w S., po czym natychmiast dostała skierowanie do Szpitala na ul. (...) w W. na Oddział (...) Szczękowej

S. Z. doznała złamania przedniej ściany zatoki szczękowej prawej oraz dolnej ściany oczodołu prawego, obrzęku powiek i krwiaka okularowego oka prawego, wylewu podspojówkowego oka prawego. Obrażenia te należą do kategorii średnio- ciężkich i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni a okres leczenia i rehabilitacji ni przekroczy sześciu miesięcy.

Biegły chirurg M. R. stwierdził ,że obrażenia powyższe mogły powstać w wyniku urazu czynnego, mogły powstać w wyniku uderzenia pięścią. Sposób działania sprawcy naraził S. Z. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 kk.

P. N. był wielokrotnie karany , za przestępstwa przeciwko mieniu oraz za czyn z art. 177 § 1 kk i art. 178 § 4 kk, ostatnio wyrokiem Sadu Rejonowego w Siedlcach sygn. akt VII K 95/15 za przestępstwo znęcania.

Stan faktyczny w sprawie nie budzi wątpliwości. Oskarżony nie zaprzecza tezie aktu oskarżenia opartej o zawiadomienie pokrzywdzonej oraz zgromadzoną w aktach sprawy dokumentację medyczną i wydanej na jej podstawie opinii biegłego M. R. ,że uderzył pokrzywdzoną , przy czym nie zaprzecza też obciążającej go okoliczności ,że uczynił to z oczywiście błahego powodu jakim był jego konflikt z jej mężem oraz jej przypadkowa dosyć obecność w miejscu tego konfliktu. Okoliczności obciążających jest dużo więcej w sprawie ,w praktyce Sąd widzi same obciążające okoliczności ,nie dostrzegając specjalnie okoliczności łagodzących .Okolicznością obciążającą jest też i to ,ze oskarżony uderzył bez wyraźnego powodu kobietę która jest także matką i w trakcie czynu obecna była 9 letnia córka pokrzywdzonej ,która ta z uwagi na narastającą w sposób widoczny niepoohamowaną agresję oskarżonego osłaniała własnym ciałem obawiając się ,że dziecko może zostać przez niego uderzone w sposób zagrażający jej życiu i zdrowiu. Oskarżony złamał wiele norm współżycia społecznego ,albowiem z oczywiście błahego powodu uderzył kobietę w obecności jej dziecka ,przy czym Sąd miał na uwadze wielokrotną dotychczasową karalność oskarżonego za różne przestępstwa o znacznej społecznej szkodliwości a także to ,ze nawet aktualnie odbywa on karę pozbawienia wolności za uprzednie przestępstwa umyślne.

W związku z powyższym w przekonaniu Sądu jedyną karą jaką Sąd rozważał dla oskarżonego była bezwzględna kara pozbawieni wolności ,albowiem tylko taka kara może wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego ,zachowania norm współżycia społecznego jak również stanowić sprawiedliwą odpłatę uwzględniającą stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ,która wpłynie pozytywnie na środowisko oskarżonego przekonując ,że zachowania tak oczywiste sprzeczne z porządkiem prawnym i moralnym mnie uchodzą sprawcom bezkarnie. W zasadzie jedynym powodem dla którego Sad wymierzył tak łagodną karę pozbawienia wolności był fakt ,że oskarżony porozumiał się w ten kwestii z oskarżycielem publicznym i wyraził zgodę na poddanie się karze 8 miesięcy pozbawienia wolności

bez przeprowadzenia postępowania dowodowego na rozprawie. Kara rozpatrywana przez Sąd po przeprowadzeniu przewodu sądowego oscylowałaby znacznie wyżej .

Z tych samych powodów Sąd zaakceptował poddanie się oskarżonego i zapłatę nawiązki w kwocie 3500 złotych. Zważywszy na okoliczności czynu jest to kwota bardzo niewygórowana jakiej żądała pokrzywdzona tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę i jej wysokość została także uzgodniona pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem publicznym .

Mając powyższe na względzie oraz w oparciu o treść art. 387 § 1 kk –Sąd orzekł jak w wyroku.